

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1364—1371

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1364	Asetus kalastusasetuksen muuttamisesta.....	4623
1364	Asetus kalastusasetuksen muuttamisesta (Saamenkielinen käännös)	4625
1365	Asetus pohjoisten kuntien kalastusalueautakunnasta.....	4627
1365	Asetus pohjoisten kuntien kalastusalueautakunnasta (Saamenkielinen käännös)	4628
1366	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta	4629
1367	Valtioneuvoston päätös petoeläinvahinkojen korvaamisesta	4630
1368	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen myönnettävästä valtion avustuksesta	4633
1369	Maa- ja metsätalousministeriön päätös aluskohtaisista erityisistä kalastusluvista	4635
1370	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maatalouden tutkimuskeskuksen suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista	4637
1371	Maa- ja metsätalousministeriön päätös maatalouden taloudellisen tutkimuslaitoksen maksullisista suoritteista	4638

N:o 1364

Asetus

kalastusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1982 annetun kalastusasetuksen (1116/1982) 17 §:n 3 kohta, 19 §:n 1 momentti, 38 §:n 2 momentti ja 43 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 3 kohta ja 19 §:n 1 momentti asetuksessa 179/1993, ja
lisätään asetukseen uusi 34 a ja 41 a § seuraavasti:

17 §

Seuraavat kalat ovat rauhoitettuja ja niiden pyynti on kielletty alempana mainittuina aikoina:

3) harjus, lukuun ottamatta Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntia, huhti- ja toukokuun ajan, kuitenkin siten, että sen pyynti vavalla ja uistelemalla on sallittu; sekä

meritaimen 40 senttimetriä;
järvilohi 40 senttimetriä;
järvitaimen 40 senttimetriä;
nierä Vuoksen vesistöalueella ja Inarinjärvessä 40 senttimetriä;
kuha 37 senttimetriä; sekä
harjus 30 senttimetriä.

19 §

Luonnonvesistä pyydystettyjen kalojen tulee täyttää seuraavat alimmat mitat leuan päästä suoraksi ojennetun, yhteenpuristetun pyrstöevän kärkeen mitattuna:

merilohi 60 senttimetriä, paitsi Oulun ja Lapin läänien sisäisillä aluevesillä 50 senttimetriä;

34 a §

Lupatodistuksen, joka oikeuttaa Enontekiön, Inarin tai Utsjoen kunnassa vakinaisesti asuvan harjoittamaan kalastuslain 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua kalastusta, antaa 33 §:n 1 momentissa mainittu viranomainen tai sen ohjeiden mukaisesti sen alainen alueellinen viranomainen tai muu sanotun viranomaisen hyväksymä luvan antaja. Todistus annetaan enintään kolmeksi vuodeksi kerral-

laan. Lupaan perustuvaa oikeutta ei saa luovuttaa toiselle.

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa voidaan myöntää 34 §:n 1 momentissa tarkoitettuja lupia, jos se ei heikennä kalastuslain 12 §:n 1 momentissa tarkoitettun luvan nojalla kalastavien kalastusmahdollisuuksia.

38 §

Muutoksen hakemisesta 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

41 a §

Edellä 33 §:n 1 momentissa tarkoitettun viranomaisen on Enontekiön, Inarin ja Uts-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

joen kunnissa varattava kalastuslain 14 a §:ssä tarkoitettulle neuvottelukunnalle mahdollisuus lausunnon antamiseen ennen 37, 39, 40 tai 41 §:ssä tarkoitettun päätöksen tekemistä.

43 §

Kalastusoikeus, joka erityisten säännösten nojalla kuuluu valtion mailla asuville henkilöille, säilyy edelleen voimassa. Kolttien oikeudesta harjoittaa kalastusta Näätämön ja Nellimön vesialueilla on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nr 1364

Ásahus

guolástanásahusa rievdadeamis

Addojuvvon Helssegis juovlamánu 30 beaivve 1997

Eana- ja meahccedoalloministeriija árvalusa vuodul
rievdaduvvo juovlamánu 30 beaivve 1982 addojuvvon guolástanásahusa (1116/1982) 17 §:a 3 čuokkis, 19 §:a 1 momeanta, 38 §:a 2 momeanta ja 43 §:a 1 momeanta, dakkárin go dain leat 17 §:a 3 čuokkis ja 19 §:a 1 momeanta ásahusas 179/1993, ja
lasihuvvo odđa 34 a ja 41 a § čuovvovaččat:

17 §

Čuovvovaš guolit leat ráfáidahttojuvvon ja daid bivdu lea gildojuvvon vuollelis máinnašuvvon áiggiid áigge:

3) hárra, earret Eanodaga, Anára ja Ohcejoga gielddain, cuoŋo- ja miessemánus goittot nu, ahte dan oažžu bivdit stákkuin ja oaggumiin; ja

19 §

Luonddučáziin bivdojuvvon guolit galget deavdit čuovvovaš vuolimus lobálaš mihtuid gáibegeažis njuolgadin njulgejuvvon, oktiičárvejuvvon beahcetgeahčai mihtidettiin:

luossa 60 sentemehtera, earret Oulu ja Lappi leana siskkáldas guovllučáziin 50 sentemehtera;
 guvžá 40 sentemehtera;
 jávreluossa 40 sentemehtera;
 guovžur (jávredápmot) 40 sentemehtera;
 rávdu Vuoksi čázadagas ja Anárjávrris 40 sentemehtera;
 šudđi 30 sentemehtera; ja
 hárra 30 sentemehtera.

34 a §

Lohpeduodaštusa, mii addá vuoigatvuođa Eanodaga, Anára dahje Ohcejoga gielddas fásta ássi olbmui guolástit guolástanlága 12 §:a 1 mome-

anttas oaivvilduvvon bivdovugiin, addá 33 §:a 1 momeanttas máinnašuvvon eiseváldi dahje dan rávvagiid mielde dan vuollásaš guovlluguovdasaš eiseváldi dahje máinnašuvvon eiseválddi dohkkehan eará lobi addi. Duodaštus addojuvvo mearreáigái. Lohpái vuodduvvi vuoigatvuođa ii oaččo luohpadit nuppi olbmui.

Eanodaga, Anára ja Ohcejoga gielddain sáhtta mielihit 34 §:a 1 momeanttas oaivvilduvvon lobiid, jos dat ii heajosmahte guolástanlága 12 §:a 1 momeanttas oaivvilduvvon lobi vuodul bivdi olbmuid guolástanvejolašvuodaid.

38 §

Nuppástusa ohcamis 1 momeanttas oaivvilduvvon nannejupmái mearriduvvo hálddahušláhka-geavahanlágas (586/1996).

41 a §

Ovdalis 33 §:a 1 momeanttas oaivvilduvvon eiseváldi galgá Eanodaga, Anára ja Ohcejoga gielddain várret guolástanlága 14 a §:s oaivvilduvvon ráddádallangoddái vejolašvuoda árvalusa addimii ovdalgo dán lága 37, 39, 40 dahje 41 §:s oaivvilduvvon nannejupmi dahkkojuvvo.

43 §

Guolástanvuoigatvuohta, mii sierra njuolggadusaid vuodul gullá stáhta eatnamiin ássi olbmui-

de, bissu dás duohkoge fámus. Nuortalaččaid
vuoigatvuodas bivdit Njávdáma ja Njellima čáziin
lea fámus, mii das lea sierra mearriduvvon.

Dát ásahus boahtá fápmui ođđajagimánu 1
beaivve 1998.

Helssegis juovlamánu 30 beaivve 1997

Dásseválldi Presideanta

MARTTI AHTISAARI

Eana- ja meahccedoalloministar *Kalevi Hemilä*

N:o 1365

Asetus**pohjoisten kuntien kalastusaluelautakunnasta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 69 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Lapin työvoima- ja elinkeinokeskuksen toimialueella on lautakunta Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa sijaitsevien vesialueiden kalastusalueisiin jakamista ja alueiden rajoja koskevan ehdotuksen tekemistä varten.

Asianomainen ministeriö asettaa lautakunnan määräjäksi.

2 §

Lautakunnassa on kalatalousjohtaja sekä kahdeksan 1 §:ssä mainittujen kuntien alueelta kutsuttua muuta jäsentä ja kullakin heistä henkilökohtainen varajäsen. Kutsutuisista jäsenistä ja varajäsenistä on vähintään puolen edustettava vesialueiden omistajia ja kalastusoikeuden haltijoita sekä muiden kalastusta ammattimaisesti harjoittavia ja virkistyskalastajia. Yhden jäsenen ja hänen varajäsenensä on edustettava saamelaiskäräjiä.

Ennen lautakunnan asettamista on asianomaisille viranomaisille ja järjestöille sekä saamelaiskäräjille varattava tilaisuus tehdä esityksensä edustajikseen.

3 §

Lautakunnan puheenjohtajana on kalata-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

lousjohtaja. Varapuheenjohtajan määrää asianomainen ministeriö.

Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Lautakunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kuusi muuta jäsentä tai varajäsentä on saapuvilla.

4 §

Lautakunnan tehtävä katsotaan päättyneeksi, kun työvoima- ja elinkeinokeskus on vahvistanut jaon kalastusalueisiin ja alueiden rajat.

Lautakunnasta on muutoin voimassa, mitä valtion komiteoista säädetään.

5 §

Tarkempia säännöksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa asianomainen ministeriö.

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nr 1365

Ásahus**davvigiellaid guolástanlávdegottis**

Addojuvvon Helssegis juovlamánu 30 beaivve 1997

Eana- ja meahccedoalloministeriija árvalusa mielde mearriduvvo cuorjománu 16 beaivve 1982 addojuvvon guolástanlága (286/1982) 69 §:a 1 momeantta vuodul:

1 §

Lappi bargofápmo- ja ealáhusguovddáža doaibmaguovllus lea lávdegoddi Eanodaga, Anára ja Ohcejoga giellaid čáhceviidodagaid juohkima ja guovlluid rájiide guoski evttohusa dahkama várás.

Áššáigullelaš ministeriija ásaha lávdegotti mearreáigái.

2 §

Lávdegottis lea guolledoallohoavda ja gávcc eará lahtu 1 §:s máinnašuvvon giellain ja gudege sis persovnnalaš várrelahttu. Lahtuin ja várrelahtuin uhcimustá bealli galget leat čáhceviidodagaid oamasteaddjiid ovddasteaddjit ja bivdovuogiatvuoda hálldašeaddjit ja loahppalahutt ámmát- dahje lustabivdit. Okta lahttu ja su várrelahttu galgaba ovddastit Sámedikki.

Ovdalgo lávdegoddi ásahuvvo, de áššáigullelaš eiseválddiide ja organisašuvnnaide ja Sámediggái galgá várret dilálašvuoda árvalit alcceseaset ovddasteaddjiid.

3 §

Lávdegotti ságadoallin lea guolledoallohoavda.

Helssegis juovlamánu 30 beaivve 1997

Dásseválldi Presideanta

MARTTI AHTISAARI

Várreságadoalli mearrida áššáigullelaš ministeriija.

Lávdegotti bovde čoahkkái ságadoalli, dahje jos son ii leat juoga sivas báikki alde, de bovdejeaddjin lea várreságadoalli. Lávdegoddi lea mearridanválddalaš, go čoahkkima ságadoalli ja uhcimustá guhtta eará lahtu dahje várrelahtu leat báikki alde.

4 §

Lávdegotti bargu gehččojuvvo nohkan, go bargofápmo- ja ealáhusguovddáš lea nannen juogu guolástanguovlluide ja daidda rájiid.

Lávdegottis lea muđuid fámus, mii stáhta komiteaid birra lea mearriduvvon.

5 §

Dárkilet mearrádusaid dán ásahusa ollašuttimis addá dárbbu mielde áššáigullelaš ministeriija.

6 §

Dát ásahus boahtá fápmui odđajagi 1 beaivve 1998 ja lea fámus juovlamánu 31 beaivái 2000.

Eana- ja meahccedoalloministar *Kalevi Hemilä*

N:o 1366

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 22 §:n 2 momentti, ja
lisätään 103 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on asetuksessa 1122/1994, uusi a kohta, jolloin nykyinen a—i kohta siirtyy b—j kohdaksi, ja 5 momenttiin uusi a kohta, jolloin nykyinen a—n kohta siirtyy b—o kohdaksi, seuraavasti:

103 §

Eräitä autoryhmiä koskevat poikkeukset

1. Invataksiin, pelastusautoon, saira-autoon, matkailuautoon, ruumisautoon ja huoltoautoon ei sovelleta:

a) 32 b §:ssä olevaa EY-tyyppihyväksyntänumeroa koskevaa vaatimusta;

5. Panssaroituun M₁-luokan autoon ei sovelleta:

a) 32 b §:ssä olevaa EY-tyyppihyväksyntänumeroa koskevaa vaatimusta;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 1367

Valtioneuvoston päätös petoeläinvahinkojen korvaamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

Yleiset säännökset

1 §

Petoeläimen maataloudelle, kotieläimille ja viljellyille eläimille aiheuttama vahinko korvataan talousarvion rajoissa valtion varoista sen mukaan kuin jäljempänä määrätään.

Määritelmät

2 §

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) petoeläimellä karhua, sutta, ahmaa ja ilvestä;
- 2) viljelysvahingolla petoeläimen aiheuttamaa vahinkoa pelto-, puutarha- ja taimistoviljelmälle sekä niistä kootulle sadolle;
- 3) eläinvahingolla petoeläimen aiheuttamaa vahinkoa kotieläimelle ja viljellylle eläimelle, hunajasadolle sekä eläimen pitoon käytetyille aidoille, rakennuksille tai muille vastaaville rakenteille;
- 4) porovahingolla petoeläimen aiheuttamaa vahinkoa porolle;

Viljelysvahinko

3 §

Viljelysvahingosta voidaan korvata enintään menetetyn tuotoksen käypää arvoa vastaava määrä ottaen kuitenkin säästyneet korjuukustannukset vähennyksenä huomioon.

Eläinvahinko

4 §

Eläinvahingosta voidaan korvata enintään

eläimen hoidosta aiheutuneita eläinlääkintäkustannuksia sekä alentuneen tuotantokyvyn arvoa vastaava määrä. Korvauksen suuruutta määrättäessä otetaan eläimen arvo vahingon jälkeen vähennyksenä huomioon.

Tapetusta tai vahingon takia lopetetusta eläimestä voidaan korvata enintään eläimen käypää arvoa vastaava määrä ottaen kuitenkin vähennyksenä huomioon se osa, joka eläimestä on voitu käyttää hyödyksi.

Hunajasadosta voidaan korvata enintään sadon käypää arvoa vastaava määrä ottaen kuitenkin säästyneet korjuukustannukset vähennyksenä huomioon.

Eläimen pidolle aiheutuneesta vahingosta voidaan korvata enintään vahingoittuneiden aitojen, rakennusten tai muiden vastaavien rakenteiden korjauskustannuksia vastaava määrä.

5 §

Koiralle aiheutunut vahinko voidaan korvata tapauksessa, jolloin koira on ollut omistajan tai haltijan pihassa, puutarhassa tai muutoin sille tarkoitettussa tilassa tai sitä vahingon sattuessa on valvonnan alaisena käytetty metsästykseseen, paimennukseen, vartiointiin taikka muuhun niihin verrattavaan tehtävään. Korvausta ei suoriteta tilanteessa, jolloin koira on käytetty vahingon aiheuttaneen petoeläimen pyynnissä tai vastaavassa tilanteessa.

Korvausta ei suoriteta riistanhoidollisessa tarkoituksessa pidetyille eläimille aiheutuneesta vahingosta.

Menettely viljelys- ja eläinvahingossa

6 §

Vahingon ilmoittamisessa, arvioimisessa, korvauksen hakemisessa, korvauksesta päättämässä sekä korvauksen maksamisessa noudatetaan muutoin soveltuvien osin, mitä hirvieläinten maataloudelle aiheutuneen vahingon korvaamisesta hirvieläinvahinkojen korvaamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (319/1982) on säädetty.

Porovahinko

7 §

Porovahingosta voidaan korvata enintään tapetun tai vahingon takia lopetetun poron käypää arvoa vastaava määrä kaksinkertaisena ottaen kuitenkin vähennyksenä huomioon se osa eläimestä, joka on voitu käyttää hyödyksi.

8 §

Saatuun tiedon porovahingosta paliskunnan on otettava korvat talteen ja merkittävä vahinkopaikka maastoon sekä ilmoitettava vahingosta ja vahingoittuneiden porojen lukumäärästä viipymättä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ja paikalliselle riistanhoitoyhdistykselle.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa järjestää vahinkopaikalla maastotarkastuksen. Tarkastuksessa on paliskunnan ja riistanhoitoyhdistyksen edustajalla oikeus olla läsnä sekä oikeus liittää tarkastuskertomukseen oma käsityksensä vahingosta. Tarkastuksen tekemisestä paliskunta suorittaa maaseutuelinkeinoviranomaiselle asianomaisen kunnan vahvistaman palkkion. Palkkio saa matkakuluineen olla enintään 500 markkaa maastotarkastusta kohti.

Paliskunnan tulee toimittaa korvaushakemus maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään kuukauden kuluessa vahingon tiedoksisaannista. Hakemuksen tulee sisältää tiedot poron omistajasta, poron laadusta sekä käsitys vahingon aiheuttajasta.

9 §

Mikäli poronomistaja haluaa itse hakea korvausta porovahingosta, tulee hänen ilmoittaa asiasta paliskunnalle ja huolehtia tarvittaessa 8 §:ssä paliskunnalle määrättyjen tehtävien hoitamisesta.

10 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävänä on toimittaa kunnan aluetta koskeva vahinkolaskelma asianomaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka tulee toimittaa tammi-kesäkuulta ja heinä-joulukuulta yhdistelmä vahinkojen määrästä mahdollisine lausuntoineen maa- ja metsätalousministeriölle.

Porovahingon arvon päättää ja korvauksen suorittaa poronomistajalle kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen maa- ja metsätalousministeriön tarkoitukseen osoittamien varojen puitteissa sekä määräysten mukaisesti. Mikäli poronomistajasta ei saada selvää, suoritetaan korvaus paliskunnalle.

Erinäiset säännökset

11 §

Korvauksen suuruutta määrättäessä otetaan vahingosta vakuutuksen perusteella suoritettava korvaus vähennyksenä huomioon.

12 §

Korvausta ei suoriteta vahingon arvioimisesta hakijalle aiheutuneista kustannuksista.

Korvausta ei suoriteta, mikäli hakijalle vahingon johdosta suoritettavan korvauksen määrä on pienempi kuin 1000 markkaa. Samaksi vahinkotapaukseksi katsotaan tällöin kaikki petoeläinten hakijalle samana vuonna aiheuttamat vahingot.

Korvausta ei suoriteta valtiolle, kunnalle eikä seurakunnalle aiheutuneesta vahingosta.

13 §

Korvaus voidaan pienentää tai evätä, jos vahingonkärsijä on aiheettomasti kieltäytynyt myötävaikuttamasta vahingon estämisestä.

14 §

Korvauksen suorittamisessa noudatetaan muutoin soveltuvien osin mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) on säädetty.

15 §

Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriö.

16 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tam-

4632

N:o 1367

mikuuta 1998 ja sitä sovelletaan sanotun ajankohdan jälkeen arvioitaviksi ilmoitettuihin vahinkoihin.

Päätöksellä kumotaan petoeläinvahinkojen korvaamisesta annettu valtioneuvoston päätös (259/1986).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Metsästysneuvos Seppo Mattila

N:o 1368

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen myönnettävästä valtion
avustuksesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt:

Soveltamisala

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi käyttää valtion talousarvion momentille 32.50.46 suomalaisen telakkateollisuuden kilpailuedellytysten turvaamiseen laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta osoitettua määrärahaa ja myöntämisvaltuutta annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivin (90/684/ETY, jäljempänä laivanrakennusdirektiivi), mukaisesti ja siten kuin tässä päätöksessä ja mainitun talousarvion momentin perusteluissa määrätään.

Jollei tästä päätöksestä muuta johdu, sovelletaan avustuksen myöntämisessä, käyttämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa valtioneuvoston päätöstä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/65).

2 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi maksaa Suomessa rekisteröidylle osakeyhtiölle tai muulle Suomessa rekisteröidylle telakkayritykselle avustusta laivanrakennusdirektiivin artiklan 1 a -kohdassa tarkoitetun uuden aluksen rakentamisen ja b-kohdassa tarkoitetun aluksen peruskorjauksen rahoittamiseen, edellyttäen, että rakentaminen tai peruskorjaus toteutetaan Suomessa ja tilaajana on muu kuin Suomen valtio.

3 §

Telakkayrityksellä tulee olla edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan. Avustusta myönnettäessä otetaan huomioon muun muassa telakan paikkakuntaakohtainen työtilanne, uuden teknologian hyväksikäyttö telakan tuotannossa ja tuotantomenetelmissä, hankkeen vaikutus Suomen ulkomaankaupan kuljetusten edistämiseen sekä kilpailijamaiden myöntämän tuen vaikutus suomalaisen telakkateollisuuden kilpailukykyyn.

Avustuksen suuruus

4 §

Avustuksen suuruus harkitaan hankekohdaisesti kussakin tapauksessa erikseen.

Laivanrakennusdirektiivin 4 artiklan mukaisesti avustus voi olla enintään yhdeksän prosenttia aluksen rakentamisen sopimushinnasta ja enintään neljä ja puoli prosenttia pienen aluksen rakentamisen tai aluksen peruskorjauksen sopimushinnasta. Jos hankkeeseen on myönnetty muuta valtion tukea, tämän ja tässä päätöksessä tarkoitetun avustuksen yhteismäärä ei saa ylittää avustuksen enimmäismäärää.

Hakemus ja maksatus

5 §

Päätös avustuksen myöntämisestä tehdään kauppa- ja teollisuusministeriölle tehdyn kirjallisen hakemuksen perusteella. Hakemukseen on sisällytettävä kaupparekisteriote, elinkeinoilmoitus tai muu tieto hakijasta, viimeisimmän tilikauden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase tilintarkastajan kertomuksineen, hanketta koskeva sopimus, sitova tarjous tai muu vastaava selvitys hankkeesta sekä kauppa ja teollisuusministeriön kulloinkin tarpeelliseksi katsomat muut tiedot.

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi tehdä päätöksen avustuksen myöntämisestä etukäteen hankkeen tarjouskilpailun ollessa vireillä, kun on todennäköistä, että hakijan tarjous johtaa sopimuksen tekemiseen.

Avustusta koskevassa päätöksessä mainitaan ainakin avustusosuus, avustuksen enimmäismäärä, hankkeen aikataulu sekä mahdollisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvat avustusta koskevat ehdot.

Avustus maksetaan telakkayrityksen pankkitilille hankkeen suuruuden ja edistymisen mukaan.

Aluksen rakentamisen rahoittamisessa avustuksesta maksetaan pääsääntöisesti 10 prosenttia sopimuksen allekirjoittamisesta, 30 prosenttia työn aloittamisesta, 30 prosenttia vesillelaskusta ja 30 prosenttia luovutuksesta. Aluksen peruskorjauksen rahoittamisessa avustuksesta maksetaan pääsääntöisesti 30 prosenttia työn aloittamisesta ja 70 prosenttia luovutuksesta.

Maksatushakemusten yhteydessä tulee esittää luotettava selvitys siitä, että hanke on maksatuksen edellyttämässä vaiheessa.

Valvonta

6 §

Mikäli avustuksen saajan olosuhteissa tai hankkeessa tapahtuu oleellisia muutoksia, avustuksen saaja tulee välittömästi ilmoittaa muutoksista kirjallisesti kauppa- ja teollisuusministeriölle. Muutoksista riippuen voidaan avustuspäätöstä muuttaa tai avustuksen maksatus peruuttaa tai keskeyttää.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä tai sen valtuuttamalla on oikeus tarvittaessa tarkastaa avustuksen saajan toiminta avustuksen käytön ja avustuksen ehtojen noudattamisen selvittämiseksi sekä hakemuksessa ja maksatuksen yhteydessä esitettyjen tietojen tarkistamiseksi. Avustuksen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarkastuksessa tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutoinkin autamaan tarkastuksessa.

Avustuksen palauttaminen

7 §

Avustus on maksettava kokonaan tai osittain takaisin ja peruutettava vielä maksamatta olevalta osalta, jos:

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

1) avustusta tai sen maksamista haettaessa on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai salattu tietoja, jotka olisivat voineet vaikuttaa avustuksen myöntämiseen tai avustuksen ehtojen asettamiseen;

2) avustukselle asetettuja ehtoja laiminlyödään;

3) avustuksen saaja on avustuksen maksamista tai sen valvontaa varten kieltäytynyt antamasta tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa;

4) avustus on maksettu muutoin perusteettomasti; tai

5) Euroopan yhteisöjen komissio määrää avustuksen tai sen osan palauttamista.

Palautettavalle avustuserälle on maksettava sen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä.

Milloin avustuksen saaja ei ole maksanut palautusta määrättyyn eräpäivään mennessä, viivästyskorkoa, joka on seitsemän prosenttiyksikköä korkeampi kuin korkolaisissa määriteltä viitekorko.

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

8 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998 saakka, kuitenkin enintään siihen saakka kuin seitsemäs laivanrakennusdirektiivi on voimassa.

Päätöstä sovelletaan hankkeeseen, josta on tehty tarjous 1 päivänä helmikuuta 1996 tai sen jälkeen ja jossa alus tai työ luovutetaan vuoden 2000 loppuun mennessä.

Erikoistutkija Maunu Harmo

N:o 1369

Maa- ja metsätalousministeriön päätös aluskohtaisista erityisistä kalastusluvista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 10 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee Itämeren pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 779/97 edellytettyä kalastuslupajärjestelmää, komission kolmansien maiden kanssa tekemien sopimusten hallinnointia varten kalastussopimuksen mukaisesti kolmannen maan vesialueilla harjoitettavan kalastuksen hyväksymistä koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3317/94 nojalla tarvittavaa lupajärjestelmää sekä erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 mukaista kansainvälisten vesien lupajärjestelmää.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:
erityisellä kalastusluvalla erityiskalastuslupaa, kalastussopimukseen perustuvaa kalastuslupaa ja kansainvälisten vesien kalastuslupaa;

erityiskalastusluvalla Itämeren pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 779/97 3 artiklan mukaisesti kalastukseen oikeuttavaa Suomen lipun alla purjehtivalle alukselle myönnettyä kalastuslupaa;

kalastussopimukseen perustuvalla kalastusluvalla kalastussopimuksen mukaisesti kolmannen maan vesialueilla harjoitettavan kalastuksen hyväksymistä koskevista yleisistä

säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3317/94 mukaista aluskohtaista kalastuslupaa, joka perustuu yhteisön kolmannen maan kanssa tekemään kalastussopimukseen;

kansainvälisten vesien kalastusluvalla erityiskalastuslupaa, joka oikeuttaa kalastamaan kansainvälisillä vesillä.

3 §

Eriyiskalastuslupa

Suomen lipun alla purjehtivan perpendikkeliväliltään yli 15 metriä pitkän tai kokonaispituudeltaan yli 18 metriä pitkän aluksen on haettava erityiskalastuslupa ammattimaiseen merellä harjoitettavaan kalastukseen yhteisön vesialueella.

Eriyiskalastuslupa voidaan myöntää alukselle, jolla on voimassa oleva kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1575/1994) 6 §:ssä tarkoitettu kalastuslisenssi.

Eriyiskalastuslupa antaa alukselle mahdollisuuden harjoittaa toimintaansa tietyn ajanjakson aikana, tietyllä alueella ja tiettyä kalastustoimintaa varten.

4 §

Kalastussopimukseen perustuva kalastuslupa

Suomen lipun alla purjehtivan aluksen on haettava kalastussopimukseen perustuva kalastuslupa kolmansien maiden vesillä tapahtuvaan pyyntiin.

Kalastussopimukseen perustuvan kalastusluvun myöntämisen edellytyksenä on, että

aluksella on voimassa oleva kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 6 §:ssä tarkoitettu kalastuslisenssi sekä kolmannen maan myöntämä kalastuslisenssi. Lupa myönnetään yhteisön ja kolmannen valtion tekemän sopimuksen perusteella Suomelle myönnetyn kiintiön ja sopimuksen muiden määräysten rajoissa.

5 §

Kansainvälisten vesien kalastuslupa

Suomen lipun alla purjehtivan aluksen on haettava kansainvälisten vesien kalastuslupa kansainvälisillä vesillä tapahtuvaan pyyntiin.

Tämä lupa voidaan myöntää alukselle, jolla on voimassa oleva kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 6 §:ssä tarkoitettu kalastuslisenssi.

6 §

Lupaviranomainen

Erityiskalastusluvan voi myöntää hakemuksesta aluksen rekisteröintipaikan työvoima- ja elinkeinokeskus. Kalastussopimukseen perustuvan kalastusluvan ja kansainvälisten vesien kalastusluvan voi myöntää hakemuksesta maa- ja metsätalousministeriö.

7 §

Erityiseen kalastuslupaan merkittävät tiedot

Erityiseen kalastuslupaan merkittävistä tiedoista säädetään erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 liitteessä I.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

8 §

Erityisen kalastusluvan raukeaminen ja peruuttaminen

Erityinen kalastuslupa raukeaa, jos aluksen kalastuslisenssi peruutetaan.

Erityinen kalastuslupa voidaan peruuttaa joko kokonaan tai määräajaksi, jos luvanhaltija ei täytä luvan saamisen edellytyksiä tai jos kalastusta ei harjoiteta luvan mukaisesti.

Erityisen kalastusluvan peruuttamisesta päättää lupaviranomainen.

9 §

Asiakirjan esittämismäärä

Kalastusta harjoitettaessa on aluksessa pidettävä mukana asianmukainen erityinen kalastuslupa. Se on vaadittaessa esitettävä valvontaviranomaiselle.

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

11 §

Siirtymäsäännös

Vuonna 1998 väliaikainen erityiskalastuslupa on voimassa erityiskalastusluvan saamista koskevan hakemuksen jättämisestä lupapäätöksen tekemiseen.

Ylitarkastaja Mia Merikoski

N:o 1370

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
maatalouden tutkimuskeskuksen suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, päättänyt seuraavasti:

1 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista Maatalouden tutkimuskeskus perii suoritteiden omakustannusarvon mukaiseksi määräämässä maksun, ovat:

- 1) elintarvikeautojen (ATP) tarkastukset; sekä
- 2) työturvallisuuslain (299/1958) ja työsuojeluvalvontalain (131/1973) perusteella koneiden tyyppi- ja hyväksymistarkastukset.

2 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Maatalouden tutkimuskeskus hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) tilaustutkimukset;
- 2) analyysipalvelut;

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

3) muut koetus-, testaus- ja tarkastuspalvelut;

- 4) valiotaimituotanto;
- 5) hevossairaala;
- 6) lisääntymispalvelut;
- 7) julkaisumyynti ja tiedonvälityspalvelut;
- 8) koulutus- ja kurssipalvelut;
- 9) asiantuntija- ja neuvontapalvelut;
- 10) meijeritoiminta;
- 11) puun myynti;
- 12) maatalouden sääpalvelu;
- 13) kiinteistönhoitopalvelut sekä muut toimitiloihin ja alueisiin liittyvät korjaus- ja kunnossapitopalvelut;
- 14) peltoviljelypalvelut; sekä
- 15) muut tilatut erityispalvelut- ja suoritteet.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Ylitarkastaja Tuula Tiukkanen

N:o 1371

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
maatalouden taloudellisen tutkimuslaitoksen maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla päättänyt seuraavasti:

1 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Maatalouden taloudellisella tutkimuslaitoksella ei ole maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita.

2 §

Maksulliset liikeyhteistyösuoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka maatalouden ta-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1997

loudellinen tutkimuslaitos hinnoittelee liikeyhteistyösuoritteiden perusteella seuraavasti:

- 1) tilaustutkimukset ja tilatut selvitykset;
- 2) tutkimusaineistot, jotka eivät liity laitoksen tutkimusohjelmaan;
- 3) julkaisut;
- 4) tutkimuslaitoksen hallinnassa olevien kokoustilojen käyttö; sekä
- 5) valokopiot ja muut jäljennökset.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tuula Tiukkanen